

Acı ve Zafer / Pain and Glory

Dolores Y Gloria (2019) Yönetmen: Pedro Almadovar

Oyuncular: Antonio Banderas, Penélope Cruz, Asier Etxeandia, Leonardo Sbagrilia

Yaratıcılığın esin kaynağını yitirmesi, artık üretemeyeceğim mi? kaygısı, sanatçıyı tüketir. Benliğin kendi kendisiyle savaşına dönüşür. Buradan çıkış yolu nerededir? Çarenin, çözümün ne olduğunu bilememek bitirir, tüketir insanı. Hastalık gibidir, tıbben tanımlanmış bir hastalık olmasa da, tanımlanmış türlü hastalıklara yol açabilir.

Pedro Almadovar bu sıkıntılı duruma, 1985 yılında ülkesi İspanya'da Diario adlı günlük gazetede kaleme aldığı bir yazı dizisinde değinmiş. "Uluslararası Ünlü Bir Yönetmen Olmak Üstüne Öğütler" adını taşıyan yazı dizisinde ve kendisi daha genç ve umut veren bir yönetmenken, bu konudaki düşünce ve hislerini yazar. Almadovar, bugün artık yetmiş yaşında ve çok ama çok ünlü, uluslararası başarılı bir yönetmen. Yıllar sonra daha da olgunlaşmış zihninde, gençken yeşeren düşünceleri, hisleri, "Acı Ve Zafer" filminde vücut buluyor. İzlerken diyoruz ki; geçmişte çektiği acıların kısa bir özeti bu olmalı...

Madrid'teki evinde tek başına bir yaşam süren Salvador Mallo (Antonio Banderas) en son filmini 32 yıl önce yapmış sonrasında yeni bir şey yapacak ilhamı, gücü kendisinde bulamamıştır. Ağrılar, ameliyatlara, bitmeyen sağlık sorunlarıyla cebelleşen yalnız bir adama dönüşmüş, avuç dolusu ilaç günlük rutini olmuştur. Son filmi yenilenmiş, artık bir klasik olarak sinematek salonunda bir gösterimine hazırlanmıştır. Filmin gösterimine davet edilir. Gerekli, gereksiz kısaca tüm sorulardan nefret etmesine karşın, söyleşiye katılması, yükünü hafifletmesi için filmin başrol oyuncusu Alberto Crespo'yu (Asier Etxeandia) arar ve bulur. Crespo ise yıllardır ona öfkeli ve küskündür. Çekimler sırasında aralarında sorunlar yaşanmış, Mallo onu istediği gibi oynamamakla suçlamış, aşağılamıştır. Gerçek olan her ikisinin de yaşamdaki mesleki tükenmişliği, enerjilerinin tükenmiş olmasıdır.

Salvador'un, bugünü ve çocukluk yılları arasında dönüşler yapan kurgu, filmin anlatımını olağanüstü zenginleştiriyor. Bu zamansal dönüşler asla keskin ve zikzak yapmadan, ekranı karartmadan, buğulandırmadan usta işi yapılmış. Yaşadığı zamanın duygularını hissettirmeyi başaran, sıcak ve samimi bir o kadar da yumuşak ve dokunaklı. Çocukluk yıllarında ilk arzuyu keşfedişi o kadar güzel anlatılıyor ki...Suçluluk ve utanma ile karışık duygular... Emsalsiz... Anne ve erkek çocuk arasındaki ilişki, Almadovar'ın vaz geçemediği sıklıkla işlediği bir konu. Hele annelik meselesi, çoğu filminin ana motifidir. Bu kez Penélope Cruz anne karakterinde Salvador'un çocukluk yıllarına fedakârca sarılan has güneyli bir kadın. Cruz, akdeniz kanı taşıyan kadınları içten, abartısız oynayan bir oyuncu olduğunu bir kez daha kanıtıyor. Keza Banderas'ta son yıllarda Hollywood sınırlarındaki kartonesk rolleri aşmış, gerçek bir karakter yaratıyor. Son yıllarda kendisine en çok ödül kazandıran performansı oldu.

Film Almadovar'ın kendi yaşadığı evinde ve onun gardırobundan seçilmiş giysilerle çekilmiş. Melodramın ustası Almodavar öz yaşamından esinlenerek çektiği bu filmle yeniden bir doğuş yaşıyor. Eski şaşalı günlerinin izinden gidiyor. Onu tanımak için kaçırılmayacak bir fırsat.